

Přítomný čas (indicativo)	AR: TRABAJAR	ER: COMER	IR: VIVIR	Co bude na zkoušce zejména:	pret. imperfecto pret. indefinido zájmena (přímý a nepřímý předmět - takový to le lo la... 3. a 4. pád) časová souhlasnost (nepřímá řeč, cuando a jiné časové spojky) nepravdělná slovesa předložky		
	1. Yo trabajo 2. Tú trabajas 3. Él trabaja 1. Nosotros trabajamos 2. Vosotros trabajáis 3. Ellos trabajan	1. Yo como 2. Tú comes 3. Él come 1. Nosotros comemos 2. Vosotros coméis 3. Ellos comen	1. Yo vivo 2. Tú vives 3. Él vive 1. Nosotros vivimos 2. Vosotros vivís 3. Ellos viven				
	> vyjádření přítomného času > indikativ se používá, podáváme-li o něčem zprávu nebo popisujeme-li fakta či skutečné děje > lze jím vyjádřit budoucnost, pokud znamená jistotu, určitost, přesný odhad (funguje stejně jako v Č.) -> Mi abuela vuelve mañana. = Moje babička se vrací zítra. -> ¿Qué harás mañana? Mañana escribo un examen. = Co budeš dělat zítra? Zítra píšu zkoušku. -> ¿Cuándo te vas? Me voy a las seis. = Kdy odjíždíš? Odjíždím v 6.						
Zvratná slovesa	SE: LLAMARSE			Zajímavost, co nikam jinam nepatří:	poner i dar znamenají dát, ale poner = put a dar = give expresión acciones pasadas (los tiempos del pasado), verbos ser x estar, expressin opinión, preposiciones por x para, condicional, expresar gustos y sentimientos, ir x venir, perífrasis verbales, pronombres personales, y de objeto directo e indirecto, imperativos, expresar impersonalidad expresi obligación, expresi prohibición, presente de subjuntivo, futuro, cuando + presente de subjuntivo, expresa necesidad o conveniencia, expresa posibilidad, antes de / después, terminar de + inf., estilo indirecto - correlación de los tiempos, faltar / sobrar, conectores del discurso, expresar propósito, expresar deseos e intenciones, senalar el inicio de una actividad, comparar, expresar hipótesis y probabilidad, ofrecer una opinión, reaccionar ante opiniones ajenas, transmitir palabras de otros, comparar cantidades proporcionales, frase , hablar de cantidades indeterminadas de personas, infinitivo pasado		vyjádření minulých akcí (časy minulosti), slovesa jsou x být, vyjádřit názor, předložky x pro, podmíněné, vyjádřit vkus a pocity, jít x přijít, slovní perifrasa, osobní zájmena a přímých a nepřímých objektů, imperativy, vyjádřit neosobnost výslovný závazek, výslovný zákaz, přítomný konjunktiv, budoucnost, když + přítomný konjunktiv, vyjádřit potřebu nebo pohodlí, vyjádřit možnost, před / po, konec + inf., nepřímý styl - korelace časů, chybí / zbývá, hlasové konektory, výslovný účel, vyjádřit touhy a úmysly, signalizovat zahájení činnosti, porovnat vyjádřit hypotézu a pravděpodobnost, nabídnout názor, reagovat na vnější názory, zprostředkovat slova druhých, porovnat proporcionální množství, frase , mluvit o neurčitěm množství lidí, minulost infinitiv
Slovesa v záporu	NO + sloveso Sloveso v odpovídajícím tvaru, záporku píšeme zvlášť. -> Alicia no es checa. = Alice není Češka. -> No somos de Cádiz. = Nejme z Cádiz.						
Výslovnost hlásek	V a B - na začátku slova se čte jako B, stejně tak po M, N a samohláskách Ge, Gi - čteme CHe, CHi -> gente [chente] = lidé Ga, Go, Gu - čteme Ga, Go, Gu -> Galicia [Galisia], gordo [gordo] = tlustý, guantes [guantes] = rukavice LL - /J - tak něco mezi -> llave [lave] = klíče Ñ - Ñ CH - /C -> muchacho [mučáčo] = kluk, chicle [čikle] = žvýkačka J - CH -> ja ja ja [cha cha cha], julio [chulio] = červenec Ce, Ci - Se, Si (v Latinské Americe); šišlavé S (jako při šlapání na jazyk - ve Španělsku) -> cine [s0 ine] = kino Ca, Co, Cu - Ka, Ko, Ku -> café [kafe] Z - /S (něco mezi) jako šišlavé S H - nikdy se nečte -> Alhambra [Alan Ale jako by v pozadí trochu znělo, takový příděch R - R -> pero [pero] (jako naše R) RR - RR -> pero [perrrrro] (drnčivě) Ti, Di, Ni - Ty, Dy, Ny (nezměkčovat)						
Nepravdělná slovesa (přítomné časy)	EMPEZAR = začít						
	1. empiezo 2. empiezas 3. empieza	1. empezamos 2. empezáis 3. empiezan					
	Nepravdělnost bývá ve tvaru boly (není v 1. a 2. os. mn. č.), primární je výslovnost, proto se psaná forma musí někdy upravit						
Slovesa BYT (SER, ESTAR, HABER)	SER	ESTAR	HABER				
	1. soy 2. eres 3. es 1. somos 2. sois 3. son	1. estoy 2. estás 3. está 1. estamos 2. estáis 3. están	1. he 2. has 3. ha/hay 1. hemos 2. habéis 3. han				
	> trvalé věci/vlastnosti, konání akce > být, existovat > trvalá vlastnost > konat se > profese, příslušnost > v definicích > vyjádření času	> konkrétní věc někde je > být - dočasný stav > nacházet se > konkrétní věci s urč. členem !> ne pro místo konání akce Příklady: ?Cómo estás? Estoy bien.	> něco někde je > používá se jen tvar HAY > nacházet se > pro neurčitě věci > s čísly !> nikdy s určitým členem Příklady:				

	> není pro určení místa	?Dónde está? Estoy en casa. El cine está en el centro. Estoy listo. = Jsem připraven. Ella es lista. = Je chytrá.	Hay 2 personas en la clase. ?Hay tomates?						
Členy (artículos)		Mužský rod	Ženský rod						
	Jednotné číslo - určitý	el (*del, al)	la						
	Jednotné číslo - neurčitý	un (**uno)	una						
	Množné číslo - určitý	los	las						
	Množné číslo - neurčitý	unos	unas						
	Koncovky podstatných jmen	-o; -os	-a; -n; -as; -nas						
	Koncovky pod. jm. - výjimky	el amor, corazón, profesor	la frase, tarde, ciudad						
	Výjimky	el mapa, día, problema, sofá	la foto, mano, moto, radio						
		> člen určitý mužského rodu v jednotném čísle se zkracuje ve spojení s předložkami DE + EL -> DEL a A + EL -> AL							
		> v okamžiku, kdy vypustíme podstatné jméno, musíme neurčitý člen mužského rodu v jednotném čísle udat v základním tvaru - uno							
		> přehled užití určitých, neurčitých a nulových členů:							
	Člen	Oblast	Konkrétní užití	Příklad					
	URČITÝ (EL, LA, LOS, LAS)	1. známost objektu	konkrétní věc, posluchači je známá, už jsme o ní mluvili	Tráeme el libro. = Dones mi TU knihu. (už jsme se o ní bavili, víme kterou knihu; ale jde to i v situaci, kdy jsme se o té věci nebavili, ale víme oba přesně, kterou myslíme) Me gusta el fútbol. = Mám rád fotbal.					
2. spojení se slovesem		GUSTAR TOCAR ESTAR	Aquí está el banco. = Tady je ta banka. (jedna konkrétní, kterou jsem hledal, ne jakákoliv)	Yo toco el violín. = Hraji na housle. Aquí está el banco. = Tady je ta banka. (jedna konkrétní, kterou jsem hledal, ne jakákoliv)					
3. abstrakce a neurčitost		abstraktní podstatná jména	el amor, el orgullo, ... : La felicidad está en las cosas pequeñas. = Štěstí je v maličkostech.						
4. konkrétní věci/případy užití		unikátní věci a názvy	světové strany - el sur = jih sopky, hory, pohoří, jezera, řeky, moře - El Teide, los Pirineos vesmírné pojmy: el Sol = Slunce postavení - el Rey = král názvy sportů - el fútbol (fotbal - je jen jeden, je to unikátní druh sportu)						
		něco, co je společné pro všechny/zobecnění skupiny	Los españoles cenán muy tarde. = Španělé večeří velmi pozdě. (obecné konstatování o národu) Saca el dinero del banco. = Vybral peníze z banky. (všechny, které tam měl) El perro es el mejor amigo del hombre. = Pes je nejlepší přítel člověka. (ne jeden, ale všichni psi)						
		některá města, kraje a země	La Mancha, La Habana, los Estados Unidos (člen nelze nijak odvodit, je třeba si tato spojení zapamatovat; u názvů zemí se člen často objevuje v plurálu)						
		určování času	Son las dos. = Jsou dvě.						
		dny v týdnu	Mi día favorito es el sábado. = Mým oblíbeným dnem je sobota.						
		vl. jména a přezdívký, která jsou doplněná přívlástkem	el Odysseo agalludo , la Roma antigua						
		superlativ přidavných jmen	el más alto						
		názvy politických stran a jiných organizací	el Partido Popular						
		u titulů el señor, la señora	la señora González						
		mnohá ustálená spojení	dar las gracias = (po)děkovat						
		NEURČITÝ (UN, UNA, UNOS, UNAS)	1. známost objektu	neznámá věc, o které jsme zatím nemluvili	Tráeme un libro de cocina. = Dones mi knihu z kuchyně. (nějakou knihu, co leží v kuchyni -> posluchači ji nezná, nevidí)				
2. spojení se slovesem			HABER	Allí hay un banco. = Tam je banka. (je tam nějaká banka, nevím konkrétně jaká nebo je to jedno)					
3. abstrakce a neurčitost			Tvar unos, unas = neurčité, nějaké věci (ve smyslu několik, pár, asi)	Hemos comprado unas cosas para la casa nueva. = Nakoupili jsme pár věcí do nového bytu. He conocido a unos chicos majisimos. = Potkal jsem nějaké supr kluky. Lee unos libros por un mes. = Čte několik knih za měsíc.					
4. konkrétní věci/případy užití	jedinec reprezentuje skupinu afektivně zabarvené výrazy vl. jména zastupující díla		Es un profesor de checo. = To je profesor češtiny. (chceme sdělit, že je to jeden z několika profesorů českého jazyka) ¡Es un idiota! = Je to idiot! un Dalí = obraz nakreslený Dalím						
	NULOVÝ (-)	1. známost objektu	nespecifická věc, kterou nijak přibližovat nechceme/není potřeba ji přibližovat	Es un profesor de Filosofía. = Je profesorem filosofie. (filosofii netřeba nijak přibližovat, každý zná) Vamos a pie. = Jdeme pěšky. (prostě jdeme po svých, není třeba vysvětlovat, které nohy to jsou)					
2. spojení se slovesem		TENER	Yo tengo coche. = Mám auto. (obecně - mám auto, nesejde na tom jaké)						
3. abstrakce a neurčitost		neurčité množství (z nějakého většího celku)	Saca dinero del banco. = Vybral peníze z banky. (nevybral všechny, co v té bance byly, jen část) Yo no bebo cerveza. = Nepiju pivo. (obecně nepiju pivo, ne nějaké konkrétní)						
4. konkrétní věci/případy užití		profese vlastní jména pokud je použit jiný determinátor (zájmeno, číslovka, ...) vokativ podstatná jména látková jmenný přísudek se sponami SER, ELEGIR, NOMBRAR, dále nerozvíjí u titulů don, doña názvy školních předmětů a jiných studijních věd v mnohých předložkových a slovesných vazbách či jiných ustálených spojeních	Mi marido es abogado. = Manžel je advokát. Pedro, Laura, Luisa ... Esta pluma. = Toto pero. Veo a tres vaqueros. = Vidím tři kovboje. ¡Abuelo! la mesa de madera = stůl ze dřeva Es profesor. = Je profesorem. don Pedro, doña Pedra Es un profesor de Filosofía. = Je profesorem filosofie.						

	<p>> Situace, kdy změnou členu dojde ke změně významu věty:</p>		<p>Estoy recibiendo clases de guitarra. = Dostávám hodiny hry na kytaru. (nejedná se o fyzickou kytaru, ale o hraní na nástroj - umění) Esta mañana he visto una guitarra magnífica para ti. = Dnes ráno jsem viděl skvělou kytaru pro tebe. (nějaká kytara, ty jsi ji neviděl) ¿Puedes comprarme la guitarra? = Můžeš mi koupit tu kytaru? (konkrétní nástroj, o kterém jsme už spolu mluvili) Mi marido es abogado. = Manžel je advokát. (povolání) El abogado de mi empresa se llama Pedro. = Advokát naší firmy se jmenuje Pedro. (už jsme o něm mluvili, jen ti říkám jméno) Conozco a un abogado muy bueno. = Zním jednoho dobrého advokáta. (znám nějakého, ty ho neznáš - je to pro tebe JAKÝSI advokát)</p>	
	<p>> Přízvučné A: U podstatných jmen ženského rodu, která začínají na přízvučné A-, HA- se nahrazuje ženský člen kvůli výslovnosti za mužský (rod ovšem zůstává stejný, čili ženský). Umístíme-li mezi člen a takovéto slovo nějaké slovo, nebo je dané slovo v množném čísle, pak je tam normálně člen ženský:</p>			
			<p>-> el arma -> la nueva arma -> las armas</p>	
Množné číslo	přidání S	přidání ES		
	<p>> pod.jm. končící samohl. -> hombre => hombres</p>	<p>> pod. jm. končící souhl. -> mujer => mujeres</p>		
	<p>!> výjimky jsou z důvodu zachování výslovnosti -> lápiz => lápices</p>			
Přídavná jména	končící na E => vždy E	končící na O => dle rodu A/O		
	el es triste/ella es triste	el es cansado/ella es cansada		
	<p>> přídavná jména jdou ve většině případů za podstatná jména -> el amigo cansado, la amiga alegre, las mujeres alegres</p>			
Blízká budoucnost (Futuro próximo)	IR + a + INFINITIV			
	<p>-> ?Qué vas a hacer hoy por la tarde? -> No voy a hacer nada. = Nebudu dělat nic (nemám nic v plánu). -> Voy a leer un libro. -> Vamos a ir de excursión.</p>			
Nesamostatná přivlastňovací zájmena	Jednotné mužský rod	Jednotné ženský rod	Množné mužský rod	Množné ženský rod
	mi	mi	mis	mis
	tu	tu	tus	tus
	su	su	sus	sus
	nuestro	nuestra	nuestros	nuestras
	vuestro	vuestra	vuestros	vuestras
	su	su	sus	sus
	<p>-> mi barrio, mi casa, mis teléfonos, mis gatas -> nuestro barrio, nuestra casa, nuestros teléfonos, nuestras gatas -> su barrio, su casa, sus teléfonos, sus gatas</p>			
	<p>> nemohou stát samostatné > vyskytují se před podstatnými jmény -> Es mi amigo Juan. Son mis amigos José y Alberto. José está en tu casa. Nuestros gatos son negros. Su hija es muy simpática.</p>			
Samostatná přivlastňovací zájmena	Jednotné mužský rod	Jednotné ženský rod	Množné mužský rod	Množné ženský rod
	mío	mía	míos	mías
	tuyo	tuya	tuyos	tuyas
	suyo	suya	suyos	suyas
	nuestro	nuestra	nuestros	nuestras
	vuestro	vuestra	vuestros	vuestras
	suyo	suya	suyos	suyas
	<p>> vyskytují se společně s členem > stojí za podstatným jménem, používají se především ke zdůraznění > konstrukce věty: člen + podstatné jméno + přivlastňovací zájmeno -> Es Juan, un amigo mío. Son los amigos míos, José y Jorge. José está en la casa tuya. Los gatos nuestros son negros. La hija suya es muy simpática. Mi lápiz es verde, el tuyo es azul.</p>			
Citové zabarvení slov	Zdrobněliny + ito/ita	Zveličeniny +on		
	-> amorcito (amor)	jugetón		

Číslovky	Číslovky 0-9	Číslovky 10 – 19	Číslovky 20 – 29	Číslovky 30 – 99	Stovky	Tisíce	Vyšší řády
	0 – cero	10 – diez	20 – veinte	30 – treinta	100 – ciento, cien	1000 – mil	Millón = el millón/es
	1 – uno, una	11 – once	21 – veintuno / veintiuna	40 – cuarenta	200 – doscientos/as	2000 – dos mil	Miliarda = el millardo/ nebo častěji mil millones
	2 – dos	12 – doce	22 – veintidós	50 – cincuenta	300 – trescientos/as	3000 – tres mil	Bilión = el billón, un millón de millones
	3 – tres	13 – trece	23 – veintitrés	60 – sesenta	400 – cuatrocientos/as		Trilión = el trillón/es, un millón de billones
	4 – cuatro	14 – catorce	24 – veinticuatro	70 – setenta	500 – quinientos/as		
	5 – cinco	15 – quince	25 – veinticinco	80 – ochenta	600 – seiscientos/as		
	6 – seis	16 – dieciséis	26 – veintiseis	90 – noventa	700 – setecientos/as		
	7 – siete	17 – diecisiete	27 – veintisiete		800 – ochocientos/as		
	8 – ocho	18 – dieciocho	28 – veintiocho		900 – novecientos/as		
	9 – nueve	19 – diecinueve	29 – veintinueve				

Číslovka sto se před číslovkami většími (1 000, 1 000 000...)nebo podstatnými jmény, resp. přídavnými (cien buenos caramelos, cien días) kráčí na cien. Před nižšími (desítky, jednotky) zůstává stejná (ciento dos, ciento noventa y nueve). Číslovka sto v nezkráceném tvaru - ciento - má stejný tvar pro oba rody a nepřibírá koncové -S: cienita chicas cientos días cienas chicas, pokud se nejedná o význam neurčitě číslovky "stovky, sta", pak je pouze v množném čísle a užívá se s předložkou DE: cienas de chicas.

> Jednotka UNO se krátí před přídavným nebo podstatným jménem mužského rodu na UN, čili jako neurčitý člen.		> 21 – se krátí před pod. či příd.jm. mužského rodu na veintún: veintiuna muchachos/ veintún muchachos	> píšeme zvlášť přes Y: -> 31 - treinta y uno/a -> 42 - cuarenta y dos -> 75 - sesenta y cinco > opět kráčí čísla končící 1: UNO – ÚN: -> 31 treinta y una muchachas -> 31 treinta y ún muchachos	-> ochocientos libros -> quinientas casas > mezi stovkami a desítkami není žádná spojka -> 248 - doscientos cuarenta y ocho -> 963 - novecientos sesenta y tres	> tisíc jako MIL a je neměnné, nepřibírá S ani A > píší se zvlášť > "miles" má význam "tisíce" > podst. jm. je "millar/millares" -> 100 000 - cien mil -> 115 000 - ciento quince mil -> 378 456 - trescientos setenta y ocho mil cuatrocientos cincuenta y seis	> vše se píše samostatně > mužský rod > jsou to podstatná jména -> 7 002 015 348 422: siete billones dos millardos quinice millones trescientos cuarenta y ocho mil cuatrocientos veintidós
---	--	--	--	---	--	---

Hodiny	Ručičkové hodiny		Digitální čas
V 2. polovině hodiny odečítám MENOS			V 1. polovině přičítám Y
2. polovina	celá hodina	1. polovina	> Používáme číslovky 0-23 pro hodiny a 0-59 pro minuty. > Čas oznamujeme tak, že řekneme hodinu a hned minuty. > Není zde žádná spojka. > V případě, že je jedna hodina, používáme jednotné číslo. -> Příklady:
9:35 - Son las diez menos veinticinco.	1:00 - Es la una (hora).	1:01 - Es la una y un minuto.	1:00 - Es la una (hora).
12:40 - Es la una menos veinte.	5:00 - Son las cinco (horas).	10:15 - Son las diez y cuarto. / Son las diez y quince.	13:00 - Son las trece (horas).
17:45 - Son las dieciocho menos cuarto (/ menos quince). / Son las seis menos cuarto.	17:00 - Son las diecisiete. / Son las cinco.	17:19 - Son las diecisiete y diecinueve. / Son las cinco y diecinueve.	1:05 - Es la una (hora) cinco.
20:53 - Son las nueve menos siete.	19:00 - Son las diecinueve. / Son las siete.	1:30 - Es la una y media.	5:09 - Son las cinco nueve (minutos)
12:59 - Son las trece menos uno. / Es la una menos uno.	23:00 - Son las veintitrés. / Son las once.	7:30 - Son las siete y media.	16:15 - Son las dieciséis quince.
			1:34 - Es la una treinta y cuatro.
DE LA MAÑANA - pro ranní a dopolední hodiny			
DE LA TARDE - pro odpolední a večerní hodiny			
DE LA NOCHE - pro velmi pozdní hodiny			
DE LA MADRUGADA - pro velmi časně ranní			
DESDE ... HASTA ... - od ... do ...			
DE ... A ... - od ... do ...			

Vytváření pádů pomocí předložek	Pád	Předložka	Příklady
	1. pád	bez předložky	Es el maestro.
příklady	2. pád	DE	Es un profesor de español.
		↳ de + el => del	Es un libro del profesor.
	3. pád	A	Escribo a Carmen.
			Lo dije a mi profesor.
	4. pád	A pro životná pod. jm. Ø pro neživotná pod. jm. ↳ a + el => al	Busco a Carmen. Busco un libro. Busco al profesor.
	5. pád	neexistuje, používají 1. pád	
	6. pád	DE ve významu O SOBRE = O, PŘES, NA, NAD EN = V	Hablan de mí. La pluma está sobre la mesa. Mi madre trabaja en una fabrica.
	7. pád	CON = S	Vendré con Carmen.

Rozkaz (imperativo)	Kladný (DAR)	Zápomý (HABLAR)
-u sloves končící na AR	1. -	1. -

	2. das -> da! 3. da -> dé! 1. damos -> demos! 2. dais -> dad! 3. dan -> den!	2. hablas -> no hables! 3. habla -> no hable! 1. hablamos -> no hablemos! 2. hablais -> no habléis! 3. hablan -> no hablen!	tvary zápotného rozkazu jsou zároveň i tvary přít. subjuntiva						
	> 2.o.m.č. INF: R->D								
Trpný rod	se + 3. osoba (neosobní vyjádření) SER + participio	No se permiten los perros. Se vende ropa en esta tienda. La carrera es ganada por el caballo más rapido.							
Přičestí minulé (participio)	> využít: tvorba trpného rodu, několika SJ časů, přídavných jmen > tvorba: změnou koncovky infinitivu a přidáním ADO/IDO (ADA/IDA pro ženský rod) 1. třída AR => ADO/A TRABAJAR => TRABAJADO/A 2. a 3. třída IR/ER => IDO/A VIVIR => VIVIDO/A ! VÝJIMKY: abrir->abierto (otevřít), poner->puesto (dát), descubrir->descubierto (odhalit), ver->visto (vidět) hacer->hecho (dělat), decir->dicho (řict), romper->roto (rozbit), volver->vuelto (vrátit se), cubrir->cubierto (zakrýt), morir->muerto (umřít), escribir->escrito (napsat), freír->frito (smažit)								
Zpodstatnělý infinitiv	> vždy mužský rod poder = moci leer = číst > zpodstatnit se dají i zvratná slovesa moverse = pohybovat se	el poder = moc el leer = čtení el moverse = pohybování se							
Průběhový čas (gerundio)	Slovesná třída	Jednoduché gerundium	Složené gerundium						
	I. – AR II. a III. -ER, -IR	-ANDO -ENDO	HABIENDO + přičestí HABIENDO + přičestí						
	> gerundium jednoduché -> popisuje současnost, souběžnost, bezprostřednost, zřídka také následnost s dějem věty, ke které se vztahuje > gerundium složené -> popisuje předčasnost, ukončené a proběhlé události hablar – hablando – habiendo hablado comer – comiendo – habiendo comido partir – partiendo – habiendo partido > mnohá nepravidelná slovesa, potažmo slovesa se změnami kmenových samohlásek, mají tyto změny promítnuté i do gerundia, např.: dormir – durmiendo – habiendo dormido decir – diciedo – habiendo dicho poder – pidiendo – habiendo podido -> Habiendo leído el libro, compré un otro. = Když dočetl tu knihu, koupil si novou. -> Habiendo comido, nos sentimos mejor. = Poté, co jsme se najedli, cítili jsme se lépe. -> La mujer está cantando. = Ta žena zpívá. -> Estamos considerando comprar un nuevo automóvil. = Zvažujeme koupit nového auta.								
Podmiňovací způsob přítomný (condicional)	Podmiňovací způsob přítomný vyjadřuje podmínku, přání, nejistotu, aj. Popisuje potenciálně možný děj: Kdybych měl auto, mohl bych jet na dovolenou. V uvedené větě byla vyslovena podmínka, že nemůže jet na dovolenou, pokud nemá auto, ale nikdo nevylučuje, že auto jednoho dne bude vlastnit. Je to tedy potenciálně možný děj. > tvoří se přidáním koncovek k infinitivu:								
	Osoba	Jednotné číslo	Množné číslo						
	1.	-IA	-IAMOS						
	2.	-IAS	-IAIS						
	3.	-IA	-IAN						
	Koncovky jsou shodné pro všechny tři třídy bez rozdílů:								
	Osoba	HABLAR	COMER	PUNIR					
	1. yo	hablaría	comería	puniría					
	2. tú	hablarías	comerías	punirías					
	3. él/ella/usted	hablaría	comería	puniría					
	1. nosotros/-as	hablaríamos	comeríamos	puniríamos					
	2. vosotros/-as	hablaríais	comeríais	puniríais					
	3. ellos/-as/ustedes	hablarían	comerían	punirían					
	> podmíňný děj	-> Saltaría pero me duelen los pies. = Skákal bych, ale bolí mě nohy. -> Sé que no querria vivir en mi país. = Víím, že bys nechtěl žít v mé zemi.							
	> přání	-> Leería. = Četl bych si.							
	> zdvořilá žádost a dotaz	-> Me prestaría usted atención, ¿por favor? = Věnoval byste mi pozornost, prosím?							

-> **Apagarías** la televisión. = Vyprnul bys televizi.
 > pravděpodobnost v minulosti -> Cuando pasabamos por la avenida, **serían** las dos. = Když jsme procházeli po třídě, byly asi 2 hodiny.
 (Pravděpodobnost v minulosti – nejsme si jisti, kolik bylo hodin, ale rozhodně bylo po obědě a tak mohlo být kolem dvou hodin.)

> nepravidelných je pouze několik sloves a tato nepravidelnost je úplně stejná jako u futura

Sloveso	Změna slovesného základu	Koncovky jsou standartní	Výsledný tvar 1.os.j.č.
DECIR	dir-		diría
HABER	habr-		habría
HACER	har-		haría
PONER	pondr-	-fa -fas	pondría
PODER	podr-	-fa	podría
QUERER	querr-	-lamos	querría
SABER	sabr-	-lais	sabría
SALIR	saldr-	-lan	saldría
TENER	tendr-		tendría
VENIR	vendr-		vendría

Subjunktív (subjuntivo) Subjunktív je slovesný způsob, který se používá převážně ve vedlejších větách, vyjadřují-li hlavní věty mínění, domněnku, nutnost, přání, požadavek, naději, pochybnost nebo nejistotu, aj. Fakta nebo děje jsou tím hodnoceny, označeny jako (ne)žádoucí, žádány, očekávány nebo zpochybněny.
 Pokud je po **chci** a podobných slovech vedlejší věta, tak tam bude subjuntivo nebo infinitivo.
 -> Quiero que **hagas** ejercicios. = Chci, abys cvičil.
 ALE: Quiero hacer ejercicios. Stejný podmět - infinitív; různé podměty - subjuntivo.
 Využití subjuntivu:

Názor/úsudok	Pocit	Nutnost	Přání, výzva nebo naděje	Údiv	Nejistota, pochybnost
Está bien/mal + que	Me gusta + que	Es importante + que	Quiero + que	Qué raro + que	Dudo + que
Me parece bien/mal/raro	Me encanta	Es necesario	Exijo	No puede ser	No creo
Es normal	Me hace ilusión	Es fundamental	Deseo	No es posible	No está comprobado
Es una pena	Me molesta		Espero	Me extraña	No es verdad
A mí me da igual	Me pone nervioso				No es cierto
No me importa	Me pone de mal humor		V jednoduchých větách, už ustálené fráze:		
Lo más importante es	No soporto		¡Que te diviertas!		
Lo principal es	Detesto		¡Ojalá no llueva mañana!		

Ale pozor: Es verdad que + INDIKATIV!

Přítomný čas subjunktivu se tvoří připojením příslušné koncovky ke kmeni slovesa: shodné tvary jako u záporného rozkazu

- > -AR => změna -A na -E
- > -ER/-IR => změna -E/I na -A

Osoba	HABLAR	COMER	VIVIR
1. yo	hable	coma	viva
2. tú	hables	comas	vivas
3. él/ella/usted	hable	coma	viva
1. nosotros/-as	hablemos	comamos	vivamos
2. vosotros/-as	habléis	comáis	viváis
3. ellos/-as/ustedes	hablen	coman	vivan

> Kvůli zachování výslovnosti se u některých sloves mění pravopis.
 -> llegar => llegue
 -> explicar => explique

Nepravidelná slovesa

> slovesa se změnami e -> ie, o -> ue, u -> ue v přítomném čase si tuto změnu ve tvaru boty přenáší i do subjuntivu

> slovesa se změnami e -> i v přítomném čase si tuto změnu přenáší do všech osob v subjuntivu

Osoba	E -> IE: EMPEZAR	O -> UE: PODER	U -> UE: JUGAR	E -> I: PEDIR
1. yo	empiece	pueda	juegue	pida
2. tú	empieces	puedas	juegues	pidas
3. él/ella/usted	empiece	pueda	juegue	pida
1. nosotros/-as	empecemos	podamos	juguemos	pidamos
2. vosotros/-as	empecéis	podáis	juguéis	pidáis
3. ellos/-as/ustedes	empiecen	puedan	jueguen	pidan

> slovesa s nepravidelností v 1. osobě jednotného čísla přítomného času mají tuto změnu ve všech osobách subjuntivu

Sloveso	1. osoba jednotného čísla	Kořen subjuntivu	Přípony subjuntivu
CONOCER	conozco	conozco-	
TRADUCIR	traduzco	traduzco-	
DECIR	digo	dig-	-a
HACER	hago	hag-	-as
OÍR	oigo	oig-	-a -as -a -amos

PONER	pongo	pong-	-áis
SALIR	salgo	salg-	-an
TENER	tengo	teng-	
VENIR	vengo	veng-	

Zcela nepravidelná slovesa

Sloveso	Kofen subjuntivu	Připony subjuntivu
HABER	hay-	-a
SER	se-	-as
IR	vay-	-a
VER	ve-	-amos
SABER	sep-	-áis
DAR	d-	-an
ESTAR	est-	-é, -es, -é, -emos, -eis, -en
		-é, -és, -é, -emos, -éis, -én

Budoucí čas jednoduchý (futuro simple)

> tvoří se přidáním následujících koncovek k infinitivu slovesa:

Osoba	Jednotné číslo	Množné číslo
1.	-É	-EMOS
2.	-ÁS	-ÉIS
3.	-Á	-ÁN

> koncovky jsou shodné pro všechny tři třídy:

Osoba	HABLAR	COMER	PUNIR
1. yo	hablaré	comeré	puniré
2. tú	hablarás	comerás	punirás
3. él/ella/usted	hablará	comerá	punirá
1. nosotros/-as	hablaremos	comeremos	puniremos
2. vosotros/-as	hablaréis	comeréis	puniréis
3. ellos/-as/ustedes	hablarán	comerán	punirán

> nejhojněji využívaný, pomíneme-li opisný ekvivalent "IR a + INFINITIV"

> budoucí čas se využívá **pro budoucnost** a je jedno, zdali se odehraje za deset vteřin, pět minut, měsíc, dvacet let

-> Traducir el artículo al español. = Přeložím to do španělštiny.

-> Esta puerta daré al jardín. = Ty dveře povedou do zahrady.

-> ¿Hablarán ustedes con él? = Budete s ním mluvit?

-> ¿Alguien hay a la puerta. -¿Quién es/será? Será Monica. = Někdo je za dveřmi. Kdo to asi je/bude? Bude to Monika.

> zároveň se ale používá **pro přítomnost** (pochopitelně i budoucnost), chceme-li vyjádřit **nejistotu, pochyby, pravděpodobnost**

-> ¿Qué hora es? -No lo sé, pero serán las diez de la mañana. = Kolik je hodin? Nevím, ale bude asi 10 dopoledne.

-> Vivirá tu abuela todavía en aquella casa al lado de supermercado? = Žije tvá babička stále v onom domě vedle supermarketu?

> s rozkazovacím způsobem může plnit **funkci podmiňovací (imperativ + y + futurum)**

-> Apréndelo y te daré una guitarra. = Nauč se to a dám ti kytaru.

> u **zvrátných sloves nedochází k žádným změnám**. Budoucí čas je pravidelný.

-> Nos lavaremos las manos. = Umyjeme si ruce.

> **POZOR!** Pokud mluvíme o budoucí události **se slovem CUANDO** (když/až/pokud/jakmile), **nepoužívá se futuro**, ale **přítomný subjuntiv: cuando + PRESENTE DE SUBJUNTIVO**

-> Cuando termine la carrera, quiero irme de viaje a Sudamérica. = Jakmile skončí závod, chci jet na výlet do Jižní Ameriky.

-> Cuando reciba el extracto de sus gastos, usted podrá decidir la cantidad que quiere pagar. = Až obdržíte výpis svých výdajů, můžete se rozhodnout, jakou částku chcete zaplatit.

> **nepravidelných je pouze několik sloves a tato nepravidelnost je úplně stejná jako u kondicionálu**

Sloveso	Změna slovesného základu	Koncovky jsou standardní	Výsledný tvar 1.os.j.č.
DECIR	dir-		diré
HABER	habr-		habré
HACER	har-		haré
PONER	pondr-	-é	pondré
PODER	podr-	-ás	podré
QUERER	querr-	-á	querré
SABER	sabr-	-emos	sabré
SALIR	saldr-	-éis	saldré
TENER	tendr-	-án	tendré
VENIR	vendr-		vendré

Minulý čas jednoduchý (pretérito indefinido/pretérito perfecto simple)

> tvoří se ze slovesného kmene přidáním následujících koncovek (2. a 3. třída má koncovky stejné):

Osoba	1. třída -AR	2. třída -ER	3. třída -IR
1. yo	-é	-í	-í
2. tú	-aste	-iste	-iste
3. él/ella/usted	-ó	-ió	-ió
1. nosotros/-as	-amos	-imos	-imos
2. vosotros/-as	-asteis	-isteis	-isteis

3. ellos/-as/ustedes	-aron	-ieron	-ieron
> vzor:			
Osoba	HABLAR	COMER	PUNIR
1. yo	hablé	comí	puní
2. tú	hablaste	comiste	puniste
3. él/ella/usted	habló	comió	punió
1. nosotros/-as	hablamos	comimos	punimos
2. vosotros/-as	hablasteis	comisteis	punisteis
3. ellos/-as/ustedes	hablaron	comieron	punieron

Ve třetí osobě jednotného čísla je koncovka Ó s přízvukem. Kdyby tam přízvuk značen nebyl, mohli bychom hablo zaměnit za hablo a dostali bychom nejenom jinou osobu, ale i jiný čas. Kromě toho je třeba si dávat velký pozor na první osobu množného čísla - hablamos, která se shoduje s přítomným časem.

- > často odpovídá dokonavým slovesům v češtině (přečíst, vypít, dožrát, skončit, přijít, zazvonit)
- > pro popis jevů, které se odehrály a byly **ukončeny v minulosti**, pro jednorázové události
- > mají-li události **časový údaj**, ze kterého lze poznat, že situace je ukončená
- > často se u nich vyskytuje příslovečné určení času sdělující, že daná věc je již plnou minulostí (včera, minulý rok, před třemi dny)
- > pro události, většinou **jednorázové**, jsou li časové ohraničené, víme, že již nemají platnost, že **skončily**
- > popisujeme procesy jako jsou koncerty, oslavy, party, ad. Které již nemají platnost na rozdíl od popisů objektů
- > El año pasado usted no **escribió** a su amigo. = Loni jste nenapsal svému příteli.
- > No **comprendí** bien. = Nerozuměl jsem dobře.
- > **Abriste** la ventana. ¿Quién **abrió** la puerta? = Otevřeli jste okno. Kdo otevřel ty dveře?
- > velmi často se pojí s **následujícími vyjádřeními času**:
 - > ayer, anteayer, anoche
 - > el año/mes/... pasado
 - > la semana pasada
 - > el lunes/martes...
 - > en enero
 - > en 2007
- > pret. indefinido se **nepoužívá pro minulé děje tohoto dne ani týdne** -> použít **předpřítomný HABER + PARTICIPIO**
- este mes, hoy, todavía no... - zde se použije předpřítomný čas
- > pravopisné změny:

slovesa mající kmen zakončený samohláskou => měkké i se ve třetích osobách mění na tvrdé	Slovesa zakončená na -CAR, -GAR a ZAR => změna před koncovkou É v první osobě j.č. (kvůli zachování výslovnost)
LEER - LE - +IÓ - +YÓ - LEYÓ CREER - CRE - +IÓ - +YÓ - CREYÓ LEER - LE - +IERON - +YERON - LEYERON CREER - CRE - +IERON - +YERON - CREYERON	PAGAR - pagé (čtlo by se /pa'xe/) - PAGUÉ EXPLICAR - explicé (čtlo by se /ekspl'iθe/) - EXPLIQUÉ ORGANIZAR - organizé (z před e nebývá) - ORGANICÉ

> nepravdělná slovesa:

Sloveso	Změna slovesného základu	Koncovky	Výsledný tvar 1.o.j.č. (3.o.m.č.)
ESTAR	estuv-		estuve
HACER	hic- (hiz- pro 3.o.j.č.)		hice
PODER	pud-	-e	pude
PONER	pus-	-iste	puse
QUERER	quis-	-o	quise
SABER	sup-	-imos	supe
TENER	tuv-	-isteis	tuve
VENIR	vin-	-ieron (*-eron)	vine
DECIR*	dij-		dije (dijeron)
PRODUCIR*	prodúj-	*pro 3. os. mn. č. se u sloves s kmenem končícím na j použije koncovka -eron	produje (produjeron)
TRAER*	traj-		traje (trajeron)
INTRODUCIR*	introduj-		introduce (introdujeron)

> zcela nepravdělná slovesa:

Osoba	IR	SER	DAR
1. yo	fui	fui	di
2. tú	fuište	fuište	diste
3. él/ella/usted	fue	fue	dio
1. nosotros/-as	fuímos	fuímos	dimos
2. vosotros/-as	fuišteis	fuišteis	disteis
3. ellos/-as/ustedes	fueron	fueron	dieron

Čas souminulý = průběhový (pretérito imperfecto)

> tvoří se ze slovesného kmene přidáním následujících koncovek (2. a 3. třída má koncovky stejné):

Osoba	1. třída -AR	2. třída -ER	3. třída -IR
1. yo	-aba	-ía	-ía
2. tú	-abas	-ías	-ías

3. él/ella/usted	-aba	-ia	-ia
1. nosotros/-as	-ábamos	-íamos	-íamos
2. vosotros/-as	-abais	-íais	-íais
3. ellos/-as/ustedes	-aban	-ían	-ían

> 2. a 3. třída mají koncovky kondicionálu :)

> vzor:

Osoba	HABLAR	COMER	PUNIR
1. yo	hablaba	comía	punía
2. tú	hablabas	comías	punías
3. él/ella/usted	hablaba	comía	punía
1. nosotros/-as	hablábamos	comíamos	puníamos
2. vosotros/-as	hablabais	comíais	puníais
3. ellos/-as/ustedes	hablaban	comían	punían

Nepravidelnosti tvoří pouze tři slovesa, a sice SER, VER a IR.

> často odpovídá nedokonavým slovesům (číst, pít, zrát, končit, přicházet, zvonit)

> pro popis okolností, opakovaných a častých dějů či jevů bez časového omezení, které se odehrávaly v minulosti

> dlouhotrvající děje v minulosti

> okolností, děje, které běžely delší dobu, nejsou ohraničené, nevíme kdy skončily, běžely současně s jinými dě

> Souminulým čase popisujeme vlas-tnosti objektů, jako např. lidí, zvířat a věcí

-> En su juventud vivía en Praga. = V mládí žil v Praze

-> Cuando no aprendía, mi padre me punía. = Když jsem se neučil, otec mě trestal.

-> Al lado del cine había un supermercado. = Vedle kina býval supermarket.

-> Antes de ir a dormir, yo siempre leía. = Před spaním jsem si vždycky četl.

> nepravidelná slovesa:

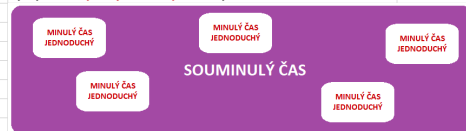
Osoba	IR	SER	VER
1. yo	iba	era	veía
2. tú	ibas	eras	veías
3. él/ella/usted	iba	era	veía
1. nosotros/-as	íbamos	éramos	veíamos
2. vosotros/-as	ibais	erais	veíais
3. ellos/-as/ustedes	iban	eran	veían

Pretério indefinido vs. pretérito imperfecto

Protože souminulý čas popisuje okolnosti, odehrává se většinou na pozadí. Minulý čas jednoduchý, který popisuje jednotlivé události, je do něj začleněn. Mohli bychom si tyto dva časy představit jako filmovou pásku, na které je natočen film.

Filmová páska je souminulý čas. Pokud bychom z tohoto filmu vybrali jednotlivé záběry (fotografie částí filmu),

byl by to minulý čas jednoduchý. Graficky znázorněno:

-> Cuando mi padre miraba la televisión, mi madre vino. = Když můj otec sledoval televizi, má matka přišla.

Otec, který sledoval televizi je okolnost. Je to pozadí, na kterém se budou dít další události. Je to film, který běží. Otec v něm sleduje televizi, třeba deset minut. V tom přijde matka. V jeden okamžik přijde a je doma. Tento jev je událost, minulý čas jednoduchý, je to fotka udělaná z filmu. Stejně tak bychom mohli větu rozšiřovat dál:

-> Cuando mi padre miraba la televisión, mi madre vino, le besó a mi padre, cocinó una cena y se duchó. =

Když můj otec sledoval televizi, má matka přišla, políbila ho, uvařila večeři a osprchovala se.

Film, který běží – souminulý čas – popisuje okolnost, čili: OTEC SLEDUJE TELEVIZI. Po celou tu dobu,

co sleduje televizi, se odehrálo několik událostí – matka přišla, pak ho políbila, pak uvařila večeři a pak se osprchovala.

Předpřítomný čas (pretérito perfecto compuesto)

HABER + přičestí (participio)	HABER + ESTAR v participiu + gerundium
1. he trabajado	he estado haciendo
2. has trabajado	- předpřítomný průběh, ve zk. nebude
3. ha trabajado	
1. hemos trabajado	
2. habéis trabajado	
3. han trabajado	

-> Las costumbres han cambiado. (Zvyky se změnily.)

> Předpřítomný čas se často využívá s výrazy jako siempre,

toda la vida, nunca, jamás, esta semana, este día, esta tarde,

últimamente, alguna vez, esta Navidad, hoy, etc.

Pretério indefinido vs. pretérito perfecto compuesto	Adverbium (příslovce)	Příklad	Pretério indefinido (min.č.jed.)	Pretério perfecto (předpřít.)
	ayer	včera	X	
	todavía no	dodnes ne		X
	nunca	nikdy		X
	tres veces	třikrát	X	
	el otro día	onehdy	X	
	el martes	v úterý	X	
	esta semana	tento týden		X
	hoy	dnes		X
	anteayer	předevčirem	X	
	la semana pasada	minulý týden	X	
	en abril	v dubnu	X	
	en 1999	v 1999	X	
	hace tres años	před třemi lety	X	
	el año pasado	loni	X	

> předpřítomný čas se používá ve Španělsku, ale v některých částech jižní a střední Ameriky ne - tam používají jen minulý čas

Vyjadření časových vztahů pomocí vazeb s infinitivem	Vazba	Vyjádřený časový vztah	Příklad
	AL + INFINITIV	současnost	Al comer, lee revistas. = Při jídle čte časopisy
	ANTES DE + INFINITIV	předčasnost	Antes de irse, Pedro pasa por la casa de abuela. = Před odjezdem se Petr zastaví u babičky.
	DESPUÉS DE	následnost	Después de comer, toman helado. = Po obědě si dají zmrzlinu.

> uvedené vazby překládáme do češtiny buď **vedlejší větou časovou** (spojky když, dříve než, poté, co...) nebo **podstatným jm. s předložkou** (před, po, při...)

> u infinitivu **zvrátých sloves se mění zvrátné zájmeno** podle podmětu hlavní věty

-> Antes de irse, tienes que despedirte de la abuela. = Než odejdeš, musíš se rozloučit s babičkou.

Předminulý čas (Pretério Pluscuamperfecto)
 > používá se pro označení dějů, které předcházely nějakému ději v minulosti
 > užití např. v nepřímé řeči (časová souslednost)

> tvoří se pomocí slovesa HABER v imperfectu + participiem

Osoba	HABER v imperfectu	Participio
1. yo	había	-ado (ř. AR) -ido (ř. ER, IR)
2. tú	habías	
3. él/ella/usted	había	
1. nosotros/-as	habíamos	
2. vosotros/-as	habíais	
3. ellos/-as/ustedes	habían	

> příklad:

Osoba	AR: ANALIZAR	ER: ESTABLECER	IR: REUNIR
1. yo	había analizado	había establecido	había reunido
2. tú	habías analizado	habías establecido	habías reunido
3. él/ella/usted	había analizado	había establecido	había reunido
1. nosotros/-as	habíamos analizado	habíamos establecido	habíamos reunido
2. vosotros/-as	habíais analizado	habíais establecido	habíais reunido
3. ellos/-as/ustedes	habían analizado	habían establecido	habían reunido

Časová souslednost indikativu (correlación de los tiempos)
 > časová souslednost znamená, že v nepřímé řeči ("Honza řekl, že ...") i v některých dalších souvětích je potřeba podle času věty hlavní někdy nutně upravit čas věty vedlejší
 > přehled posunu (nebo zachování) časů ve větách vedlejších

Čas hlavní věty	Bude posun času vedlejší věty?	Čas vedlejší věty původní => nový	Příklady		
			Přímá řeč (původní sdělení)	Nepřímá řeč (reprodukováno sdělení)	
				Věta hlavní	Věta vedlejší
- perfecto compuesto - presente indicativo - futuro	NE	indefinido = indefinido presente = presente futuro = futuro	Vendió su coche. Ahora no tiene ningún coche. Comprará un coche nuevo.	(perf. compuesto.) Ha dicho que... (presente.) Dice que... (futuro.) Dirá que...	vendió su coche. ahora no tiene ningún coche. comprará un coche nuevo.
- jakýkoliv minulý čas - condicional	ANO	indefinido -> pluscuamperfecto perf. compuesto -> pluscuamperf. presente -> imperfecto futuro -> condicional futuro próximo -> IR (imperfecto) + a + infinitiv	Vendió su coche. Ayer ha comprado un coche nuevo. Ahora no tiene ningún coche. Comprará un coche nuevo. Va a comprar un coche nuevo.	(indefinido.) Dijo que... (imperfecto.) Decía que... (condicional.) Diría que...	había vendido su coche. había vendido su coche. no tenía ningún coche. compraría un coche nuevo.
	NE	pluscuamperfecto = pluscuamperf. imperfecto = imperfecto condicional = condicional	Había vendido su coche. No tenía ningún coche. Compraría un coche nuevo.		había vendido su coche. no tenía ningún coche. compraría un coche nuevo.

perfecto compuesto - většinou se chová jako přítomný čas, ale je i po tomto čase možný převod

> pro zachování smysluplného významu věty dochází k vypuštění nebo změně příslovcí:

-> hoy -> aquel día

-> mañana -> al día siguiente

-> ayer -> al día anterior

-> ahora -> a esa hora / entonces

> někdy je zachován ve vedlejší větě přítomný čas, a to tehdy, pokud je jejím obsahem nějaká všeobecná pravda anebo stav, který stále trvá:
 -> Dijo que tiene dos hermanos. = Řekl, že má 2 bratry. (to se pravděpodobně nezměnilo a platí to stále).

Časové věty (Oraciones temporales)
 > časové věty podávají informaci o momentu realizace nějaké akce nebo situace
 > pokud vedlejší časová věta vyjadřuje budoucnost (futuro), sloveso v ní je v subjuntivu (nikdy nesmí být použito futuro hned v časové větě, jen až v té další)
 > v ostatních případech je v indikativu - přítomnost nebo minulost (presente, pret. imperfecto, pret. indefinido)

Čas děje	Slovesný způsob	Příklad
minulost	indicativo	Cuando fui a Madrid, visité el Museo de Prado. = Když jsem jel do Madridu, navštívil jsem Muzeum Prado.
současnost	indicativo	Cuando voy a Madrid, siempre me quedo en tu casa. = Když jezdím do Madridu, vždy pobývám u tebe doma.
budoucnost	subjuntivo	Cuando vaya a Madrid, visitaré el Museo de Prado. = Až pojedu do Madridu, navštívím Muzeum Prado.

> pozor je třeba dávat na spojení antes de, hasta a después de - zde se slovesný způsob řídí shodou podmětů obou vět:
 -> pokud je podmět shodný, používá se infinitiv: Te llamaré (yo) antes de salir (yo).
 -> pokud je podmět různý, používá se subjuntivo: Te llamaré (yo) antes de que salgan (ellos).
 > po antes de que se nikdy nepoužívá indicativo
 > sloveso mientras může mít dva různé významy a podle toho se používá infinitivo nebo subjuntivo:
 -> pokud je mientras ve významu "zatímco/po celou dobu" - subjuntivo: No pienso salir mientras esté enfermo. = Nesmím vycházet ven po celou dobu, co jsem nemocný.
 -> pokud je mientras ve významu "mezitím/ve stejnou chvíli" - indicativo: Voy a ducharme mientras haces la cena. = Osprchuji se mezitím, co uděláš večeři.

Časové spojky	Příklad
cuando = když, až	Cuando voy a Madrid, siempre me quedo en tu casa. = Když jezdím do Madridu, vždy pobývám u tebe doma.
antes (de) que = předtím než	Tenemos que salir antes de que empiece a llover. = Musíme vyrazit předtím, než začne pršet.
después (de) que = poté, co	Después de escribir la carta, la echaré al correo. = Poté, co dopišu ten dopis, hodím ho do schránky.
en cuanto = jakmile	Díselo en cuanto lo veas. = Řekni mu to, jakmile ho uvidíš.
hasta que = dokud ne	Esperamos hasta que venga Pedro. = Čekáme, dokud nepřijde Petr.
mientras (que) = dokud, zatímco	Mientras haya nieve, podremos ir a esquiar. = Dokud bude sníh, budeme moci jet lyžovat. Mientras yo veo la tele, Pablo escucha la música. = Zatímco se dívám na TV, Pavel poslouchá hudbu.
siempre que = pokud	Siempre que tengas alguna duda, me podéis contactar por mi correo electrónico. = Pokud budete mít nějakou pochybnost, můžete mě kontaktovat emailem.
tan pronto como = jakmile	Tan pronto como lo sepa, te lo diré. = Jakmile to budu vědět, řeknu ti to.
así que = když, až, jakmile	Se pondrá en camino así que salga el sol. = Vydá se na cestu, jakmile vyjde slunce.
en cuanto (que) = jakmile	Mis hijas meriendan en cuanto llegan a casa. = Moje dcery se vždy nají, jakmile se vrátí domů.
desde que = od	La cozozca desde que era pequeña. = Znal jsem ji od malička.